

هو الابہی - ای احبای الہی حضرت فروغی علیہ بہاء اللہ...

حضرت عبدالہباء

اصلی فارسی

۱۸۱

هو الابہی

ای احبای الہی حضرت فروغی علیہ بہاء اللہ الابہی از فروغ انوار در آن دیار حکایت می فرمایند کہ احبای آن زمین چون حصن حصین حافظ سر مبینند و در معارج ثبوت بر میثاق واصل بہ اعلیٰ علیین. از شدت حلاوت و لطافت ماء معینند و تشنگان سلسبیل ہدایت را عین تسنیم. جز جمال ابہی ذکر می ندارند و جز توجہ بہ ملاء اعلیٰ فکری نجویند. ولی من گویم این صیت و آواز باید راز ہر گوش گردد و این نغمہ و شہناز جانسوز شود پس چرا دوستان در خطہ طبرستان معدودند و دفتر نام مبارکشان محدود. نار محبت اللہ در ہر اقلیمی شعلہ زند بمثابہ روح در اجساد سرایت کند. فتوحات جسمانی را و ان یک منکم عشرون صابرون یغلبوا ماتین منصوص اما فتوحات روحانیہ را و ان یک منکم واحد ثابت مشتعل منجذب راسخ کالبنیان المرصوص یہدی الألوف و یغلب الصفوف. چون در این کور اعظم جہاد اصغر حرب جسمانی ممنوع و مذموم لہذا ابواب فتوحات روحانیہ از ہر جہت مفتوح. یک نفس حکم لشکری دارد و یک سوار حکم خیل بی شمار. لہذا باید آن نفوس مبارکہ آن اقلیم را جنت نعیم نمایند و آن کشور را افق منور کنند. نعرہ یابہاء الابہی از جمیع انحاء آن دیار بلند گردد و فریاد حی علی الفلاح از جمیع اشطار آن خطہ بلند شود. حقیقت آیہ مبارکہ و رأیت الناس یدخلون فی دین اللہ افواجاً واضح و آشکار شود. پس ای یاران در قطب امکان باید ثابت نمائید کہ از ہموطنان جمال مبارکید و از سرستان بادہ میثاق جمال قدم و البہاء علیکم. ع ع

ORIGINAL

AUDIO